

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้บันทึกรอยคะแนนของคำถามแต่ละข้อและนำตัวเลขมาคำนวณหา
ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า χ^2 แล้วได้
แยกเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๓ ตอนคือ

- ตอนที่ ๑ แสดงจำนวนร้อยละถึงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ในตารางที่ ๑
- ตอนที่ ๒ แสดงผลของความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาที่ ๑ (ทั้งที่สอนในท้องถิ่น
ที่เค็้กพูภาษาเขมรกับท้องถิ่นที่เค็้กพูภาษาอีสาน) ที่มีต่อการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย
ในรูปของ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูทั้งสอง
ประเภท โดยการทดสอบค่า χ^2 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕
- ตอนที่ ๓ สรุปรวบรวมเรียงลำดับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบ
ถามแต่ละประเภทเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ ๑

ตารางที่ ๑ สถานภาพส่วนตัวของบุคคล จำแนกตามเพศ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ การสอนชั้นประถมศึกษา ๑ มูลเหตุที่สอน หน้าที่การงานก่อน จำนวนนักเรียน ที่สอนและประสบการณ์การอบรมความหลักสูตรใหม่

ประเภท	บุคคลแบบสอบถาม	ครูท้องถิ่นภาษา		ครูท้องถิ่นภาษา	
		เขมร (๑๐๘๓คน)		อีสาน (๑๑๒๒ คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๓๓	๓๐.๖๔	๘๓	๓๔.๑๑
	หญิง	๓๒	๒๙.๓๖	๒๙	๒๕.๘๘
วุฒิทางการศึกษา	ต่ำกว่า ป.กศ., ป.ป., เทียบเท่า	๑๘	๑๗.๕๓	๒๕	๒๒.๓๒
	ป.กศ., ป.ป., หรือเทียบเท่า	๓๖	๓๓.๐๓	๒๖	๒๓.๒๑
	ป.กศ.สูง, ป.ม., หรือเทียบเท่า	๕๓	๔๘.๖๒	๖๐	๕๓.๕๓
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	๑	๐๐.๙๒	๑	๐๐.๘๘
ระยะเวลาที่ เคยสอน ป.๑	ต่ำกว่า ๑ ปี	๔๓	๓๙.๕๕	๔๑	๓๖.๖๑
	๑ - ๕ ปี	๔๐	๓๖.๙๐	๔๑	๓๖.๖๑
	มากกว่า ๕ ปี	๒๖	๒๓.๘๕	๓๐	๒๖.๗๘
มูลเหตุที่สอน ป.๑	สมัครใจ	๓๘	๓๑.๑๘	๓๕	๓๑.๒๕
	ได้รับคัดเลือก	๓๕	๖๘.๘๑	๓๗	๖๘.๗๕

ការងារទី ១ (តប)

ប្រភេទ	ធុគុបឃេបសុបពាឃ	គុវតុវងពិវាសា សេឃវ (១០៤ កវ)		គុវតុវងពិវាសា ឺសាវ (១២២ កវ)	
		គុវាវវាវ	វុបតុ	គុវាវវាវ	វុបតុ
វាវវាវវាវ	គុវវុវ	១៤	១២.៥១	១១	៤.២២
កាវវាវវាវ	ធុវុវគុវវុវ	៤	៣.២៧	១៧	១៥.១៤
គុវវាវវាវ	គុវគុវវាវ	៧	៦.៥២	១៤	១៦.០៧
	គុវវុវវុវវាវវាវ	២១	១៤.២៧	៤០	៣៥.៧១
	គុវវុវវាវវាវវាវវាវ	៥៤	៥៤.១៣	២២	២៣.២១
គុវវាវវាវវាវ	គុវវុវវាវ ៣៥ កវ	២៧	២៥.៦៤	៤៤	៤៣.៧៥
វាវវាវវាវ	៣៥ កវ ឡើវ	៤១	៧៤.៣១	៦៣	៥៦.២៥
វុវវាវវាវ	គុវវុវវាវ	១០៤	៤៥.៤១	១២៤	៤៦.៤៣
វុវវាវវាវ	វុវវុវវាវ	៥	៤.៥៤	៤	៣.៥៧
វុវវាវវាវ					

ตอนที่ ๒

ตารางที่ ๒ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็้พภูภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็้พภูภาษาอีสานเกี่ยวกับการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	การอบรมเพื่อเตรียมตัวสอบตามหลักสูตรใหม่เป็นประโยชน์มาก	๓.๖๒	๐.๖๕	มาก	๓.๖๕	๐.๕๕	มาก	๑.๓๘
๒	แผนการสอนวิชาภาษาไทยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรวางไว้	๓.๒๖	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๓.๓๕	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๑.๑๓
๓	แผนการสอนวิชาภาษาไทยช่วยให้การเตรียมการสอนสะดวกขึ้น	๓.๓๘	๐.๗๒	ค่อนข้างมาก	๓.๕๘	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๑.๖๗
๔	คาบเวลาที่กำหนดไว้แต่ละแผนสอดคล้องกับการสอนตามแผน	๒.๑๑	๐.๘๘	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๘	๐.๗๗	ค่อนข้างมาก	๐.๗๒
๕	การสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทยได้ผลดีกว่าการสอนตามหลักสูตรเดิม	๒.๗๒	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก	๓.๒๐	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๖*

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษากีसान			z
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
๖	การสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทยทำให้ครูท้องถิ่นมากขึ้นมาก	๓.๓๑	๐.๘๓	ค่อนข้างมาก	๓.๓๕	๐.๗๐	ค่อนข้างมาก	๐.๕๐
๗	แผนการสอนวิชาภาษาไทยไม่สอดคล้องกับสภาพวัฒนธรรมแบบของท้องถิ่น	๒.๓๘	๐.๘๒	ค่อนข้างมาก	๒.๑๐	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๐.๓๓*
๘	ภาษาถิ่นของเด็กเป็นอุปสรรคต่อการสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทย	๓.๕๐	๐.๘๑	ค่อนข้างมาก	๒.๐๕	๐.๕๕	ค่อนข้างน้อย	๐.๘๘*
๙	ครูใหญ่หรือผู้บังคับบัญชานิยมสนับสนุนให้สอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทย	๓.๕๖	๐.๖๗	มาก	๓.๕๓	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๐.๓๓
๑๐	เมื่อมีปัญหาการสอนบุคคลอื่นเช่นฝ่ายวิชาการ ผู้บริหาร และเพื่อนครูช่วยแก้ปัญหาได้	๒.๕๑	๐.๘๕	ค่อนข้างน้อย	๒.๖๗	๐.๘๑	ค่อนข้างมาก	๐.๕๕

*P < .๐๕

จากตารางที่ ๒ จะพบว่า ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูที่สอนในท้องถิ่นที่เก็บพูด ภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เก็บพูดภาษาอีสานไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ในเรื่องประโยชน์ของการอบรมเพื่อเตรียมตัวสอนตามหลักสูตรใหม่ ความสอดคล้องของแผนการสอนต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเป็นประโยชน์ของแผนการสอนในการเตรียมการสอน ความพอดีของคาบเวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละแผน ภาระที่หนักขึ้นจากการสอนตามแผน ความสนับสนุนของครูใหญ่หรือผู้บังคับบัญชา และความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นเมื่อเกิดปัญหา ซึ่ง แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย ในเรื่องดังกล่าว

นอกจากนั้น ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ ระดับ .๐๕ ในเรื่องผลที่ได้จากการสอนตามหลักสูตรใหม่เมื่อเทียบกับหลักสูตรเดิม ความ ไม่สอดคล้องกับสภาพวัฒนธรรมของท้องถิ่นของแผนการสอนวิชาภาษาไทย และความเป็น อุปสรรคของภาษาถิ่นต่อการสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทย แสดงว่าครูทั้งสองประเภท มีความเห็นในเรื่องทั้งสามแตกต่างกัน

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาแต่ละรายการแล้วจะเห็นว่าภาระใช้แผนการสอน วิชาภาษาไทยที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยค่อนข้างน้อยคือ ความพอดีของคาบเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน และความไม่สอดคล้องกับสภาพวัฒนธรรมของท้องถิ่นของแผนการสอนวิชา ภาษาไทย แต่เห็นด้วยค่อนข้างมากเกี่ยวกับเรื่องความสอดคล้องของแผนการสอนต่อจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร ความสะดวกของแผนการสอนวิชาภาษาไทยต่อการเตรียมการสอน ผลที่ได้จาก การสอนตามหลักสูตรใหม่ดีกว่าหลักสูตรเดิม และภาระที่หนักขึ้นมากจากการสอนตามแผนการสอน วิชาภาษาไทย

ในขณะที่เดียวกันยังมีความคิดเห็นอีกส่วนหนึ่งที่ครูสอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร เห็นด้วยค่อนข้างมาก แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือ เรื่องความเป็นอุปสรรคของภาษาถิ่นต่อการสอนตามแผนวิชาภาษาไทย และตรงกันข้าม ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร เห็นด้วยค่อนข้างน้อย แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเห็นด้วยค่อนข้างมากคือ เรื่องความพอดีของคาบเวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละแผน และความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นเช่น ฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารและเพื่อนครู เมื่อเกิดปัญหา

ในเรื่องเดียวกันที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยอย่างมาก คือ เรื่องความเป็นประโยชน์ของการอบรมเพื่อเตรียมตัวสอนตามหลักสูตรใหม่ และยังมีความคิดเห็นอีกส่วนหนึ่งที่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร เห็นด้วยอย่างมากและครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเห็นด้วยค่อนข้างมาก คือ เรื่องครูใหญ่หรือผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนในการสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ตารางที่ ๓ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่สอนในท้องถิ่น
ที่เค้กพูภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค้กพูภาษาอีสานเกี่ยวกับคำชี้แจงในแผนการสอน
วิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำชี้แจงใน แผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	ขอความในคำชี้แจงมีความชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย	๓.๐๘	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๓.๓๑	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๒.๕๕*
๒	คำชี้แจงช่วยให้เข้าใจการใช้ แผนการสอนเป็นอย่างดี	๓.๑๗	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๓.๓๔	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๑.๘๘

*P < .๐๕

ในตารางที่ ๓ ปรากฏว่าความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกัน
ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ในเรื่อง คำชี้แจงช่วยให้เข้าใจการใช้แผนการสอนเป็นอย่างดี
แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๕ ในเรื่อง ขอความในคำชี้แจงมีความชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย

ในขณะที่จะพบว่า ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยค่อนข้างมากที่ว่าคำชี้แจงมี
ความชัดเจนเข้าใจง่าย และคำชี้แจงช่วยให้เข้าใจการใช้แผนการสอนเป็นอย่างดี

ตารางที่ ๔ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่สอนในท้องถิ่น
ที่เด็กพูดภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเกี่ยวกับแผนการเตรียมความ
พร้อมในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการ เตรียมความพร้อมในแผนการสอน	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	แผนการเตรียมความพร้อมมี ความจำเป็นต่อเด็ก	๓.๖๒	๐.๖๙	มาก	๓.๕๖	๐.๖๒	มาก	๐.๖๖
๒	แผนการเตรียมความพร้อม ยากเกินไปสำหรับเด็ก	๒.๕๑	๐.๙๕	ค่อนข้างน้อย	๒.๒๐	๐.๙๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๕*
๓	แผนการเตรียมความพร้อมง่าย เกินไปสำหรับเด็ก	๑.๙๒	๐.๘๓	ค่อนข้างน้อย	๑.๙๕	๐.๙๗	ค่อนข้างน้อย	๐.๒๗
๔	แผนการเตรียมความพร้อม ๑๘ แผนมากเกินไปสำหรับเด็ก	๒.๔๙	๐.๙๕	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๒	๐.๙๑	ค่อนข้างน้อย	๐.๒๕
๕	แผนการเตรียมความพร้อม ๑๘ แผนน้อยเกินไปสำหรับเด็ก	๒.๐๓	๐.๙๑	ค่อนข้างน้อย	๒.๑๔	๐.๘๓	ค่อนข้างน้อย	๐.๙๑
๖	แผนการเตรียมความพร้อม เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เหมาะสมดี	๓.๒๙	๐.๙๑	ค่อนข้างมาก	๓.๙๒	๐.๖๙	ค่อนข้างมาก	๐.๓๓
๗	แผนการเตรียมความพร้อม เป็นประโยชน์ต่อการเริ่มต้น เรียนตามแผนหนังสือเรียน	๓.๕๘	๐.๕๖	มาก	๓.๔๙	๐.๖๔	ค่อนข้างมาก	๑.๑๒

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับแผนการเตรียมความพร้อมของครู ทั้งสองประเภท ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ในเรื่องความจำเป็นต่อเด็ก ความง่ายเกินไปสำหรับเด็ก ความมากและความน้อยเกินไปของจำนวนแผน ๑๒ แผน การเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ความเป็นประโยชน์ต่อการเริ่มต้นเรียนตามแผนหนังสือเรียน แสดงว่า ครูทั้งสองประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องดังกล่าว

นอกจากนั้นความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕ ในเรื่องแผนการเตรียมความพร้อมยากเกินไปสำหรับเด็ก แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับแผนการเตรียมความพร้อมเพียงเรื่องเดียว

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะรายการจะเห็นว่าเรื่องที่ครูทั้งสองประเภท เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับแผนการเตรียมความพร้อมคือ เรื่องความยากและความง่ายเกินไปสำหรับเด็ก ความมากและความน้อยเกินไปของจำนวนแผน ๑๒ แผน

ความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยอย่างมากคือเรื่องแผนการเตรียมความพร้อม มีความจำเป็นต่อเด็กและเห็นด้วยค่อนข้างมากคือเรื่อง แผนการเตรียมความพร้อมเรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสมดี

นอกจากนี้มีความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร เห็นด้วยอย่างมากแก่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน เห็นด้วยค่อนข้างมากคือเรื่อง แผนการเตรียมความพร้อมเป็นประโยชน์ต่อการเริ่มต้นเรียนตามแผนหนังสือเรียน

ตารางที่ ๕ น้ำหนักเฉลี่ยและการ เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่สอนในท้องถิ่น
ที่ ได้ศึกษาภาษา เขมร กับท้องถิ่นที่ ได้ศึกษาภาษาอีสาน เกี่ยวกับแผนหนังสือ เรียนในแผนการสอน
วิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนหนังสือ เรียนในแผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษา เขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	แผนหนังสือ เรียนจำนวน ๔๐ แผน มากเกินไปสำหรับเด็ก	๓.๐๑	๐.๔๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๓	๑.๕๓	ค่อนข้างมาก	๑.๓๘
๒	แผนหนังสือ เรียนจำนวน ๔๐ แผน น้อยเกินไปสำหรับเด็ก	๑.๘๒	๑.๐๑	ค่อนข้างน้อย	๑.๘๖	๐.๘๘	ค่อนข้างน้อย	๐.๑๕
๓	จำนวนคาบเวลาที่กำหนดไว้ แต่ละแผนมากเกินไป	๒.๐๕	๐.๕๗	ค่อนข้างน้อย	๒.๐๗	๐.๕๖	ค่อนข้างน้อย	๐.๑๕
๔	จำนวนคาบเวลาที่กำหนดไว้ น้อยเกินไป	๒.๖๗	๑.๐๗	ค่อนข้างมาก	๒.๕๑	๑.๐๓	ค่อนข้างน้อย	๑.๑๘
๕	แผนหนังสือ เรียนเรียงลำดับจาก ง่ายไปหายากเหมาะสมดี	๓.๓๐	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๓.๓๓	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๐.๓๓
๖	แผนหนังสือ เรียนใช้ความคุ้นเคยมือ ครูและหนังสือ เรียนสะดวกดี	๓.๓๘	๐.๗๕	ค่อนข้างมาก	๓.๓๒	๐.๖๖	ค่อนข้างมาก	๐.๒๐

ในตารางที่ ๕ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเทศมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ในเรื่อง แผนหนังสือเรียนจำนวน ๔๐ แผนมากเกินไปและน้อยเกินไปสำหรับเด็ก จำนวนคาบเวลาที่กำหนดไว้แต่ละแผนมากเกินไปและน้อยเกินไป แผนหนังสือเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสมดี และแผนหนังสือเรียนใช้ควบคู่กับคู่มือครู และหนังสือเรียนสะกวกก็

จากตารางเดียวกันถ้าพิจารณาเฉพาะรายการจะพบว่าเรื่องที่ครูทั้งสองประเทศ มีความเห็นคล้ายกันข้างมากคือเรื่อง แผนหนังสือเรียนจำนวน ๔๐ แผนมากเกินไปสำหรับเด็ก แผนหนังสือเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสมดี และแผนหนังสือเรียนใช้ควบคู่กับคู่มือครูและหนังสือเรียนสะกวกก็

ความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเทศเห็นคล้ายกันข้างน้อยคือเรื่อง แผนหนังสือเรียน ๔๐ แผน น้อยเกินไปสำหรับเด็กและจำนวนคาบเวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละแผนมากเกินไป

ตารางที่ ๒ นำหนักเฉลี่ยและการ เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิด เห็นระหว่างครูที่สอนในท้องถิ่น
ที่เค็ญภาษา เขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่ เค็ญภาษาอีสาน เกี่ยวกับความคิดรวบยอด
ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิด เห็นเกี่ยวกับความคิด รวบยอดในแผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษา เขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			Σ
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	ความคิดรวบยอดมีความหมาย เคน ชัดเข้าใจง่าย	๓.๑๕	๐.๓๒	ค่อนข้างมาก	๓.๑๒	๐.๓๒	ค่อนข้างมาก	๐.๓๐
๒	ความคิดรวบยอดมีความ เหมาะสม กับวัยและสภาพของ เด็ก	๒.๓๖	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก	๒.๘๖	๐.๘๒	ค่อนข้างมาก	๑.๐๐
๓	นักเรียนเกิดความ เรียนรูตาม ความคิดรวบยอดตามที่กำหนดไว้	๒.๘๕	๐.๓๕	ค่อนข้างน้อย	๒.๖๒	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๑.๘๕

ในตารางที่ ๒ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกันที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญ .๐๕ ในเรื่อง ความคิดรวบยอดมีความหมาย เคนชัดเข้าใจง่าย ความคิด
รวบยอดมีความ เหมาะสมกับวัยและสภาพของ เด็ก นักเรียนเกิดความ คิดรวบยอดตามที่กำหนดไว้
แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความ เห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับความคิดรวบยอดในแผนการสอน
วิชาภาษาไทย

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะรายการ จะเห็นว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นด้วยค่อนข้างมากในเรื่อง ความคิดรวบยอดมีความหมายเด่นชัดเข้าใจง่าย และความคิดรวบยอดมีความเหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็ก

ตารางที่ ๗ นำหนักเฉลี่ยและการ เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่สอนใน
ท้องถิ่นที่เก็บพหุภาษา เขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เก็บพหุภาษาอีสานเกี่ยวกับจุดประสงค์
ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ใน แผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	ความหมายของข้อความในจุด ประสงค์มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	๓.๒๗	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๓.๒๓	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๐.๑๖
๒	จุดประสงค์มีความเหมาะสมกับวัย และสภาพของนักเรียน	๒.๘๖	๐.๗๒	ค่อนข้างมาก	๒.๘๓	๐.๘๒	ค่อนข้างมาก	๐.๒๐
๓	นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ตามจุด ประสงค์ที่ตั้งไว้	๒.๖๑	๐.๗๖	ค่อนข้างมาก	๒.๗๘	๐.๖๑	ค่อนข้างมาก	๐.๘๘

ในตารางที่ ๗ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทเกี่ยวกับจุดประสงค์
ในแผนการสอนทุกเรื่องไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ แสดงว่าครูทั้งสองประเภท
มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับจุดประสงค์ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะรายการจะ เห็นว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็น
ด้วยในระดับค่อนข้างมากทุกเรื่องเกี่ยวกับจุดประสงค์ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ในตารางที่ ๔ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ในเรื่อง เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็ก เนื้อหามากเกินไปและน้อยเกินไปสำหรับเด็ก เนื้อหาส่วนใหญ่ยากเกินไปและง่ายเกินไปสำหรับเด็ก รวมทั้งเนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของเด็ก แสดงว่า ครูทั้งสองประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

นอกจากนั้น ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ เรื่อง ต้องดัดแปลงเนื้อหาบ่อยครั้งเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนการสอนวิชาภาษาไทยเพียงเรื่องเดียว

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะรายการจะเห็นว่าเรื่องที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยค่อนข้างมากคือเรื่อง เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็ก เนื้อหามากเกินไปสำหรับเด็ก เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของเด็ก และเนื้อหาต้องดัดแปลงบ่อยครั้งเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

ความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือเรื่อง เนื้อหาน้อยเกินไปสำหรับเด็ก เนื้อหาง่ายเกินไปสำหรับเด็ก

ตารางที่ ๕ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิเห็นระหว่างครูที่สอน
 ในห้องเรียนที่เด็กพูดภาษา เขมร กับครูที่สอนในห้องเรียนที่เด็กพูดภาษาอีสานเกี่ยวกับ
 กิจกรรมการ เรียนในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนในแผนการสอนวิชา ภาษาไทย	ครูห้องถิ่นภาษา เขมร			ครูห้องถิ่นภาษาอีสาน			z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	กิจกรรมที่กำหนดใ วอานเข้าใจง่าย	๓.๑๑	๐.๓๕	ค่อนข้างมาก	๓.๒๗	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๑.๓๘
๒	กิจกรรมที่กำหนดใ วนำไปปฏิบัติ ได้จริง	๒.๓๒	๐.๓๔	ค่อนข้างมาก	๒.๖๓	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๑.๒๘
๓	กิจกรรมที่กำหนดใ วมักเกินไป	๒.๔๔	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๒.๖๓	๐.๘๒	ค่อนข้างมาก	๒.๐๘*
๔	กิจกรรมที่กำหนดใ วมีน้อยเกินไป	๑.๘๖	๐.๕๒	ค่อนข้างน้อย	๒.๐๒	๐.๘๖	ค่อนข้างน้อย	๐.๕๖
๕	ครูใ ้จัดสภาพแวดล้อมใ เหมาะสมกับกิจกรรม	๒.๕๖	๐.๓๕	ค่อนข้างมาก	๒.๔๘	๐.๖๘	ค่อนข้างน้อย	๐.๘๖
๖	กิจกรรมส่วนใหญ่ เกิดเสียง รบกวนต่อห้องข้างเคียง	๒.๕๑	๑.๐๒	ค่อนข้างมาก	๒.๓๕	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๐.๕๒
๗	กิจกรรมทำใ เกิดปัญหาระเบียบ วินัยในชั้นเรียน	๒.๘๓	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๔๒	๐.๕๑	ค่อนข้างน้อย	๓.๑๕*
๘	กิจกรรมช่วยใ ้เด็กเกิดการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ใ ้	๓.๐๘	๐.๓๓	ค่อนข้างมาก	๓.๑๒	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๐.๕๐

* P < .๐๕

ในตารางที่ ๕ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทที่ปรากฏต่างกันที่ระดับความนัยสำคัญ .๐๕ เกี่ยวกับกิจกรรมที่กำหนดไว้คือ เรื่อง ความเข้าใจง่ายการนำไปปฏิบัติได้จริง ความน้อยเกินไปของจำนวนกิจกรรม การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับกิจกรรม กิจกรรมส่วนใหญ่เกิดเสียงรบกวนห้องข้างเคียง และกิจกรรมช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

นอกจากนั้นความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ คือเรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้มีมากเกินไปและกิจกรรมช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการสอนวิชาภาษาไทยเพียงสองเรื่อง

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะรายการจะเห็นว่า เรื่องที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยค่อนข้างมากเกี่ยวกับกิจกรรมที่กำหนดไว้คือ เรื่อง ความเข้าใจง่าย การนำไปปฏิบัติได้จริง ความมากเกินไปของจำนวนกิจกรรม กิจกรรมส่วนใหญ่เกิดเสียงรบกวนห้องข้างเคียง และกิจกรรมช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีน้อยเกินไป

ตารางที่ ๑๐ นำหนักเฉลี่ยและการ เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครู
 ที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษา เขมรกับครูในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเกี่ยวกับ
 สื่อการ เรียนในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการ เรียน ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษา เขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	สื่อการ เรียนที่กำหนดไว้ส่วนมาก จัดหาได้ง่าย	๒.๓๑	๐.๓๙	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๓	๐.๘๓	ค่อนข้างน้อย	๒.๐*
๒	ครูใช้สื่อการ เรียนบ่อยครั้ง	๒.๘๒	๐.๓๗	ค่อนข้างมาก	๒.๗๖	๐.๗๖	ค่อนข้างมาก	๑.๑๐
๓	โรงเรียนมีงบประมาณในการจัด หาสื่อการ เรียน	๑.๒๒	๐.๖๑	น้อย	๑.๒๗	๐.๕๗	น้อย	๐.๖๓
๔	โรงเรียนมีที่เก็บสื่อการ เรียน อย่างเหมาะสม	๑.๖๕	๐.๙๒	ค่อนข้างน้อย	๑.๗๖	๐.๘๖	ค่อนข้างน้อย	๐.๙๒
๕	ครูต้องการคำแนะนำช่วยเหลือ ในการสร้างสื่อการ เรียน	๓.๖๓	๐.๙๕	มาก	๓.๗๖	๐.๖๕	มาก	๐.๗๗
๖	สื่อการ เรียนที่กำหนดช่วยให้เกิด การ เรียนรูตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	๓.๒๒	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๓.๓๑	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๑.๑๓

* $P < .๐๕$

ในตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือ ครูใช้สื่อการเรียนบ่อยครั้ง โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียน โรงเรียนที่มีเก็บสื่อการเรียนอย่างเหมาะสม ครูต้องการคำแนะนำช่วยเหลือในการสร้างสื่อการเรียน สื่อการเรียนที่กำหนดไว้ช่วยให้เกิดการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับสื่อการเรียนในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

นอกจากนั้นความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ คือ เรื่อง สื่อการเรียนที่กำหนดไว้ส่วนมากจัดหาได้ง่าย แสดงว่า ครูทั้งสองประเภทมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับสื่อการเรียนในแผนการสอนวิชาภาษาไทยเพียงเรื่องเดียว

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะรายการจะพบว่า เรื่องที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยอย่างมากคือ เรื่องครูต้องการคำแนะนำช่วยเหลือในการสร้างสื่อการเรียน ส่วนที่เห็นด้วยค่อนข้างมากคือ เรื่องครูใช้สื่อการเรียนในการสอนบ่อยครั้ง และสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ช่วยให้เกิดการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยน้อยมากคือเรื่อง โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียน และที่เห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือ เรื่องสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ส่วนมากจัดหาได้ง่าย รวมทั้งเรื่องโรงเรียนที่มีเก็บสื่อการเรียนอย่างเหมาะสม

ตารางที่ ๑๑ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่สอน
ในท้องถิ่นที่เค้พภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค้พภาษาอีสานเกี่ยวกับ
วิธีการประเมินผลในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลในแผนการสอนวิชาภาษาไทย	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	วิธีการประเมินผลที่กำหนดไว้ ค่อนข้างเข้าใจง่าย	๓.๑๖	๐.๓๓	ค่อนข้างมาก	๓.๐๒	๐.๓๔	ค่อนข้างมาก	๑.๕๐
๒	ครุมีเวลาพอที่จะประเมินผลเด็ก	๒.๓๔	๐.๓๓	ค่อนข้างน้อย	๒.๓๔	๐.๓๓	ค่อนข้างน้อย	๐.๐๐
๓	วิธีการประเมินผลที่ใช้อยู่ครั้ง							
	๓.๑ การสังเกตพฤติกรรม	๓.๔๖	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๓.๐๕	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๑.๒๕
	๓.๒ การสัมภาษณ์	๒.๕๑	๐.๓๒	ค่อนข้างมาก	๓.๐๕	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๑.๕๖
	๓.๓ การตรวจผลงานของเด็ก	๓.๕๖	๐.๕๓	มาก	๓.๔๔	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๑.๑๔
	๓.๔ การสอบข้อเขียน	๒.๒๒	๐.๔๑	ค่อนข้างมาก	๒.๕๐	๐.๖๑	ค่อนข้างน้อย	๑.๒๐

ในตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทเกี่ยวกับวิธีการประเมินผล
ในแผนการสอนวิชาภาษาไทยทุกเรื่องไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ แสดงว่าครูทั้งสอง
ประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะรายการจะเห็นว่าเรื่องที่ครูทั้งสองประเภท
 เห็นด้วยค่อนข้างมากคือเรื่อง วิธีการประเมินผลกำหนดไว้เด่นชัดเข้าใจง่าย ครูใช้วิธีการ
 ประเมินผลด้วยการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์บ่อยครั้ง ในขณะที่เกี่ยวกับครูที่สอนในห้อง
 ที่เด็กพูดภาษาเขมร เห็นด้วยอย่างมาก ส่วนครูที่สอนในห้องที่เด็กพูดภาษาอีสานเห็นด้วย
 ค่อนข้างมากคือ ครูใช้วิธีการประเมินผลแบบทรวผลงานของเด็กบ่อยครั้ง

ความถี่เห็นที่ครูทั้งสองประเภท เห็นด้วยค่อนข้างน้อยคือเรื่อง ครูมีเวลาพอที่จะ
 ประเมินผลเด็ก

ตารางที่ ๑๒ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น ระหว่างครู
 ที่สอนในท้องถิ่นที่เคหะภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เคหะภาษาอีสาน
 เกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ในภาคผนวกของแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมและ สื่อการเรียนที่กำหนดไว้ในภาค ผนวก	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	กิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอ แนะไว้อ่านเข้าใจง่าย	๓.๑๑	๐.๗๖	ค่อนข้างมาก	๓.๑๘	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๐.๗๘
๒	กิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอ แนะไว้ครูได้ปฏิบัติบ่อยครั้ง	๒.๘๖	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๘๒	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๑.๕๗
๓	ครูต้องคัดแปลงกิจกรรมและสื่อ การเรียนที่กำหนดให้เหมาะกับ ท้องถิ่น	๓.๐๘	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๖	๐.๗๓	ค่อนข้างมาก	๒.๕๖*
๔	การปฏิบัติตามกิจกรรมและสื่อการเรียนที่ เสนอแนะช่วยให้เกิด การเรียนรู้ตามจุดประสงค์	๓.๐๑	๐.๖๑	ค่อนข้างมาก	๓.๐๕	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๐.๕๐

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมและ สื่อการเรียนที่กำหนดไว้ในภาค ผนวก	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๕	กิจกรรมที่ได้อบรมบ่อยครั้ง							
๕.๑	นิทาน	๒.๘๒	๐.๗๘	ค่อนข้างมาก	๓.๐๓	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๒.๑๐*
๕.๒	ปริศนาคำทาย	๒.๒๘	๐.๗๘	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๓	๐.๖๓	ค่อนข้างน้อย	๒.๗๘*
๕.๓	เพลง	๓.๕๘	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๓.๕๓	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๑๘*
๕.๔	บทรอยกรอง	๒.๓๓	๐.๗๒	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๕	๐.๘๒	ค่อนข้างน้อย	๒.๒๐*
๕.๕	เกม	๒.๘๓	๐.๗๖	ค่อนข้างมาก	๒.๘๓	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๐.๐๐
๕.๖	ภาพ	๓.๑๓	๐.๗๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๘	๐.๗๘	ค่อนข้างมาก	๒.๕๐*

* $P < .๐๕$

ในตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือเรื่อง กิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ในภาคผนวกอ่านเข้าใจง่าย กิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ครูปฏิบัติได้อบ่อยครั้ง การปฏิบัติตามกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ และกิจกรรมเกมได้อปฏิบัติบ่อยครั้ง แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ในภาคผนวกของแผนการสอนวิชาภาษาไทย

นอกจากนั้น ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ คือเรื่อง ครูต้องคัดแปลงกิจกรรมและสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ให้เหมาะกับท้องถิ่น และกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติบ่อยครั้ง เช่น นิทาน ปริศนาคำทาย เพลง บทร่ายกรอง และภาพ แสดงว่า ครูทั้งสองประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันหลายเรื่อง เกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ในภาคผนวกของแผนการสอนวิชาภาษาไทย

จากตารางเดียวกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะรายการจะเห็นว่า เรื่องที่ครูทั้งสองประเภท เห็นด้วยค่อนข้างมากคือ กิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ อ่านเข้าใจง่าย กิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ ครูได้ปฏิบัติบ่อยครั้ง ครูต้องคัดแปลงกิจกรรมและสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ให้เหมาะกับท้องถิ่น การปฏิบัติตามกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ กิจกรรมที่ปฏิบัติบ่อยครั้ง เช่น นิทาน เพลง เกม และภาพ

ความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเภท เห็นด้วยค่อนข้างน้อยคือ เรื่องกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติบ่อยครั้ง เช่น ปริศนาคำทาย และบทร่ายกรอง

ตารางที่ ๑๓ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่สอนใน
ห้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมรกับครูที่สอนในห้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเกี่ยวกับรายการ
ใช้ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมายในการ
สอนแต่ละบท ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการใช้ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมาย ในการสอนแต่ละบท	ครูห้องถิ่นภาษาเขมร			ครูห้องถิ่นภาษาอีสาน			z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑	รายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ เหมาะกับเด็ก	๒.๘๖	๐.๓๕	ค่อนข้างมาก	๓.๐๘	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๒.๕๕*
๒	รายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เรียง ลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสม	๓.๑๒	๐.๓๓	ค่อนข้างมาก	๓.๐๖	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๐.๖๖
๓	จุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบท ยากเกินไปสำหรับเด็ก	๒.๖๘	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๒.๓๘	๐.๘๑	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๐*
๔	จุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบท ง่ายเกินไปสำหรับเด็ก	๑.๕๓	๐.๘๓	ค่อนข้างน้อย	๑.๘๘	๐.๖๘	ค่อนข้างน้อย	๐.๘๘
๕	จำนวนคำใหม่ ๘๖ คำ มากเกิน ไปสำหรับเด็ก	๒.๓๘	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๖๑	๐.๘๘	ค่อนข้างมาก	๑.๕๐

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลำดับ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมายในการสอน แต่ละบท	ครูท้องถิ่นภาษาเขมร			ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๖	จำนวนคำใหม่ ๔๗ คำ น้อยเกินไป ไปสำหรับเด็ก	๑.๘๖	๐.๘๖	ค่อนข้าง น้อย	๑.๘๖	๐.๗๕	ค่อนข้าง น้อย	๐.๕๕
๗	เด็กบรรลุตามจุดมุ่งหมายในการ สอนแต่ละบทที่วางไว้	๒.๖๘	๐.๖๘	ค่อนข้าง มาก	๒.๘๗	๐.๖๐	ค่อนข้าง มาก	๒.๖๐*

* $P < .05$

ในตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ คือเรื่อง รายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสม จุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทง่ายเกินไปสำหรับเด็ก จำนวนคำใหม่ ๔๗ คำมากเกินไปสำหรับเด็ก จำนวนคำใหม่ ๔๗ คำ น้อยเกินไปสำหรับเด็ก แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับรายการใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

นอกจากนั้น ความเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕ คือเรื่อง รายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เหมาะสำหรับเด็ก จุดมุ่งหมายในการสอน แต่ละบทยากเกินไปสำหรับเด็ก และเด็กบรรลุตามจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทที่วางไว้ แสดงว่าครูทั้งสองประเภทมีความเห็นแตกต่างกันเป็นบางเรื่องเกี่ยวกับรายการใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทในแผนการสอนวิชาภาษาไทย

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาแต่ละรายการจะเห็นว่าเรื่องที่ครูทั้งสองเห็นด้วยค่อนข้างมาก คือรายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เหมาะสมกับเด็ก รายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ เรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสม จำนวนคำใหม่ ๔๗๐ คำ มากเกินไปสำหรับเด็ก และเด็กบรรลุจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทที่วางไว้

ความคิดเห็นที่ครูทั้งสองประเภทเห็นด้วยค่อนข้างน้อยคือเรื่อง จุดมุ่งหมายในการสอน แต่ละบทยากเกินไปสำหรับเด็ก และจำนวนคำใหม่ ๔๗๐ คำ น้อยเกินไปสำหรับเด็ก

ตอนที่ ๓

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูที่สอนในท้องถิ่นที่เก็บพหุภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เก็บพหุภาษาอีสาน ต่อการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ก. ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันระหว่างครูที่สอนในท้องถิ่นที่เก็บพหุภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เก็บพหุภาษาอีสานเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	จำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น	
		ครูท้องถิ่นภาษาเขมร	ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน
๑	ควรมีสวนราชการหรือหน่วยงานจัดหาสื่อการเรียนให้แก่ครู	๑๔	๒๐
๒	แผนการสอนวิชาภาษาไทยใช้ได้ดีแล้ว ยังไม่ควรปรับปรุงแก้ไข	๑๔	๑๓
๓	เนื้อหาในแต่ละแผนมากเกินไป	๑๓	๑๐
๔	ควรกำหนดคามเวลาในแต่ละแผน	๑๑	๑๐
๕	ควรปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับท้องถิ่นมากขึ้น	๑๐	๖
๖	ควรแจกแผนการสอนให้เพียงพอับจำนวนชั้นเรียน	๕	๒๓

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	จำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น	
		ครูท้องถิ่นภาษาเขมร	ครูท้องถิ่นภาษาอีสาน
๗	ควรลดจำนวนแผนการสอนให้น้อยลง	๕	๕
๘	ควรลดจำนวนคำใหม่จาก ๔๗๐ คำให้น้อยลง	๔	๒
๙	กิจกรรมบางอย่างเด็กปฏิบัติตามไม่ได้	๔	๑
๑๐	แผนการสอนและคู่มือครูควรอยู่เล่มเดียวกัน	๔	๑
๑๑	เนื้อหาบทอกรายละเอียดคนน้อยไป	๓	๒
๑๒	จุดประสงค์มากเกินไป	๒	๓
๑๓	ไม่ควรนำนิทานที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์มาสอน ให้เด็กงมงาย	๒	๑
๑๔	ควรมีแผนภาพขนาดใหญ่ประกอบแผน	๒	๑
๑๕	ความคิดรวบยอดมากเกินไป	๒	๑
๑๖	ควรมีโน้ตบอกท่านองประกอบเพลงด้วย	๒	๑
๑๗	ควรมีระบบทดสอบสำหรับสอบเมื่อสอนจบ แต่ละแผน	๑	๒
๑๘	เนื้อหายังไม่เหมาะกับเด็กชนบท	๑	๑
๑๙	สื่อการเรียนบางอย่างหายาก	๑	๑

ข. ความคิดเห็นที่ไม่ซ้ำกัน ครูที่สอนในห้องดินที่เด็กพูดภาษาเขมร แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ควรจัดทำแผนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับห้องดินที่มีปัญหาทางภาษา เป็นพิเศษ (๑๑)

๒. เนื้อหาค่อนข้างยากเกินไปสำหรับเด็ก (๓)
๓. กิจกรรมที่กำหนดไว้มีมากเกินไป (๒)
๔. ควรมีนิทานสำหรับเด็กมากขึ้น (๒)
๕. ควรบอกรายละเอียดช่วงใดควรสอนควรวัดผล
๖. บทรอยกรอบบางบทยากเกินไปสำหรับเด็ก
๗. จุดประสงค์บางข้อมีลักษณะอ้อมค้อม
๘. ควรให้ครูปกครองข้อแบบเรียนเพื่อจะได้เห็นคุณค่าของการเรียนเพิ่มขึ้น
๙. แผนการเตรียมความพร้อมยากเกินไป
๑๐. โรงเรียนที่มีปัญหาภาษาถิ่นควรลดปัญหาให้น้อยลง
๑๑. ควรเปลี่ยนชื่อ หมา จาก "เจ้าโต" เป็นอย่างอื่นเพราะอาจเหมือนชื่อพ่อแม่เด็ก
๑๒. ควรสอนอักษรเป็นหมวดหมู่ไม่ปะปนทำให้เข้าใจง่ายขึ้น
๑๓. ควรสอนแยก อักษรสูง กลาง ต่ำ เพราะเด็กมักออกเสียงผิด
๑๔. ควรนำสละมาสอนทั้งหมด
๑๕. การสอนตัวสะกดควรอยู่ก่อนท้าย

ครูที่สอนในห้องดินที่เด็กพูดภาษาอีสาน แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. แผนการเตรียมความพร้อมบางแผนไม่จำเป็นควรตัดออก (๕)
๒. แผนการสอนเพิ่มภาระครูมากเกินไป ควรหาทางแบ่งเบาภาระครูบ้าง (๓)
๓. ควรมีแบบฝึกหัดไว้ในแผนการสอนด้วย (๓)

๔. จุดประสงค์บางข้อยากเกินไป (๓)
๕. ควรบอกรายละเอียดกว่า จุดประสงค์ใ้ความถี่รวมย่อกลไกไว้กับ

เนื้อหาใด (๕)

๖. ควรกำหนดคาบเวลาให้ชัดเจนไม่คลุมเครือ (๒)
๗. เวลาในการเตรียมความพร้อมควรมากกว่านี้ (๒)
๘. ควรบอกวิธีใช้แผนการสอนและคู่มือครูให้เด่นชัด
๙. ควรจัดทำแผนการสอนชนิดแผนละหนึ่งคาบพอที่
๑๐. ควรมีการทดสอบก่อนเริ่มการสอนตามแผน
๑๑. การเน้นคำบางคำควรใช้แบบเติม เช่น พอ-อะ-งอ- ฟัง
๑๒. ควรจัดรวมกิจกรรมเป็นเล่ม และบอกละเอียดจนปฏิบัติตามได้
๑๓. การประสมคำบางคำยากเกินไป
๑๔. ควรเพิ่มจำนวนแผนให้มากขึ้น แต่ละแผนควรเป็นแผนระยะสั้น
๑๕. แผนการเตรียมความพร้อมกับแผนหนังสือเรียนควรรออยู่คนละเล่ม
๑๖. ควรมีเพลงประกอบบทเรียนทุกบท
๑๗. ควรมีกิจกรรมเสนอแนะเพิ่มขึ้น
๑๘. นิทานควรเลือกที่เด็กจะสนุกที่สุด
๑๙. ควรแนะนำวิธีสอนซ่อมเสริมด้วย
๒๐. ควรให้ครูศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน
๒๑. แผนการสอนเล่มหนาเกินไป
๒๒. แผนการสอนควรละเอียดกว่านี้
๒๓. ควรกำหนดว่าช่วงใดควรวัดผล
๒๔. รูปภาพในแผนการสอนควรชัดเจน
๒๕. ควรบรรจุเนื้อหาก่อนข้างละเอียดลงในแผนการสอนด้วย